

Пісня солдата

Адам Міцкевич

Адам Міцкевич

Пісня солдата

Перекладач: Марія Пригара

Джерело: 3 книги: Зарубіжна література: Хрестоматія.— К.: Освіта., 1992.

Я в цій хаті спать не можу!
Іншу хату дай, сусіде!
Тут із вікон шлях тривожить,
Ним частенько пошта їде.

А вночі візник задзвонить,
В мене серце так і скаче:
Марю, то сурмлять на коні,
А потім до ранку плачу.

Зімкну очі — похід сниться
Наших коней буйні гриви,
Вогні ночі, блиск рушниць
І солдатів наших співи.

Чую я крізь сон: до мене
Мій капрал гука, з словами
Він моє торка рамено:
"Вставай! Підем на царя ми!"

Устаю: в землі я пруській!..
Краще знати люті зими,
Чи лежать в болоті грузькім,
Але в Польщі, між своїми.

Вже не спав би в ніч ту темну,
На капрала б ждав з словами,
Щоб він знов торкнув рамено:
"Вставай, підем на царя ми!"